

Prvá adventná nedeľa (cyklus C)

Úvahy na rozjímanie na prvú adventnú nedeľu (cyklus C).
Navrhované témy sú: každý deň znova začínať; opierať sa o Božiu milosť; dôverovať v jeho pomoc.

01.12.2024

DNES ZAČÍNAME obdobie adventu, niekoľko dní očakávania, pretože vieme, že Ježišov príchod je blízko. Liturgia tejto nedele nás vyzýva, aby sme sa zamysleli nad svojím životom vzhľadom na tento Pánov príchod:

„Všemohúci Bože, daj nám ochotu konať dobré skutky a pomáhaj nám kráčať v ústrety Kristovi tak, aby nás pri svojom druhom príchode postavil po svojej pravici a voviedol do nebeského kráľovstva“[1]. Celá naša existencia je časom čakania až do toho veľkého dňa, keď Ježiš príde, aby nás vzal k sebe. Preto nás múdrosť Cirkvi v rámci prípravy na toto stretnutie vedie k tomu, aby sme prosili Boha o väčšiu túžbu konať dobro.

V dnešnom evanjeliu počujeme z Ježišových úst: „Vzpriamte sa, zodvihnite hlavu, lebo sa blíži vaše vykúpenie“ (Lk 21, 28). Boh nám zanechal tento náš svet ako dedičstvo, chce, aby sme sa venovali starostlivosti o svojich, povzbudzuje nás, aby sme rozsievali dobro v našom živote a okolo nás. Jedného dňa – nevieme kedy – sa Pán vráti a akú radosť prinesieme Kristovmu srdcu, keď mu v ten deň vyjdeme v

ústrety! Kým ten čas príde, chceme byť bdelí, lebo nepoznáme ani deň, ani hodinu.

Pred Ježišom môžeme uvažovať o Božej dôvere v nás, keď nás robí účastníkmi svojho poslania. Tento advent môže byť dobrým časom na to, aby sme sa zamysleli nad tými úlohami, ktoré nám Pán zveril, a pozreli sa, ako ich plníme. Možno popri vďačnosti za toľké radosti spoznáme, že sme niektoré aspekty zanedbali. Dnes sa môžeme rozhodnúť, že v týchto bodoch začneme odznova, podľa rady, ktorú často dával svätý Josemaría: „Začať odznova? Áno, začneme odznova. Ja – a predstavujem si, že aj ty – začínam znova každý deň, každú hodinu, zakaždým, keď urobím skutok ľútosti, znova začínam“[2].

„BDEJTE CELÝ ČAS a modlite sa“ (Lk 21, 36). Môže sa nám zdať, že Pánova výzva v dnešnom evanjeliu má príliš naliehavý tón. Nie je to však pravda? Život je krátky, čas plyní veľmi rýchlo a môže sa stať, že kvôli zbesilému tempu, v ktorom často žijeme, sa niektoré ústredné aspekty našej existencie dostanú na vedľajšiu koľaj. Pán chce byť s nami, chce, aby sme na neho nezabúdali, a preto nás stále znova volá. Pozvanie bdieť je vyjadrením Božej vôle; je to spôsob, ako nás prebudiť, ak sme trochu duchovne otupení alebo rozptýlení nespočetným množstvom bezprostredných vecí, ktoré sa zdajú byť dôležitejšie. Ježiš nás pozýva, aby sme si znova vychutnali to, čo je podstatné.

„Bdejte!“. Pán nás s láskou vyzýva, aby sme obnovili svoju túžbu po svätosti, aby sme sa obrátili späť k Bohu, nech už je to čokoľvek. A svätý Pavol nám v druhom čítaní svätej

Omše pripomína, že toto dielo našej svätosti nezávisí len od nášho úsilia, od našej angažovanosti, ale je dielom Božím: „Pán nech zveľadí a rozhojní vašu lásku navzájom a voči všetkým“ (1 Sol 3, 12).

Božia pomoc nám bola daná. Boli sme ňou obohatení. Ježiš nás pozýva k spoločenstvu a prekvapujúco nám ponúka seba samého ako dar na dosiahnutie tohto nového života. Keď sa navonok i vo vnútri pripravujeme na narodenie Dieťaťa Krista, môžeme uvažovať o týchto pravdách. Pán nás chce naplniť svojou milosťou: láskou, milosrdenstvom, nežnosťou, pokorou, silou, poznaním... Tento adventný čas, čas očakávania, je príležitosťou otvoriť sa tejto milosti, prijať ju celým srdcom. Takto vyjde najavo naša najlepšia *verzia*, najlepšie *ja* každého z nás.

NÁŠ ŽIVOT je nádherný dar od Boha. Počas adventu, času osobitnej milosti, nám Cirkev stále znova pripomína túto pravdu: Boh má väčšiu cenu ako iné veci, ktoré dusia alebo zmenšujú lásku, veci, ktoré nakoniec zraňujú a znechucujú. „V spoločnosti, ktorá príliš často myslí na blahobyť, nám viera pomáha pozrieť sa hore a objaviť skutočný rozmer našej vlastnej existencie. Ak sme nositeľmi evanjelia, náš prechod po tejto zemi bude plodný“[3]. Pozerať sa hore; znovuoobjaviť skutočný rozmer nášho života; zanechať stopu a byť plodní v našom prechode po tejto zemi. Toto by mohol byť dobrý program na advent. S prianím, aby sa stal skutočnosťou v každom z nás, sa môžeme modliť k Pánovi slovami žalmu: „Ukáž mi svoje cesty, Pane, nauč ma svojim chodníkom“ (Ž 25, 4).

Obrátenie je predovšetkým milosť: je to svetlo vidieť a sila chcieť. Chceme

hľadiť do Božej tváre, aby nás spasil. Vieme, že naše obmedzenia nás nedefinujú a že našou oporou je naopak nekonečná Božia sila. Pane, vkladáme do teba svoju dôveru.

Musíme ti to povedať, lebo Boh si veľmi váži našu slobodu a čaká, že mu dovolíme zúčastniť sa na našom živote. Ak ho o to požiadame, ak potom budeme počúvať jeho slová a snažiť sa ich uviesť do praxe, ak zveríme najťažšie úlohy do jeho rúk a pokúsime sa splniť tie, ktoré sú v našom dosahu, sme si istí, že nám dá svoje svetlo a svoju silu.

Kedže vieme, kto je náš Pán, a poznáme jeho radu, aby sme boli bdelí, chceme si zachovať túto láskyplnú dispozíciu, aj keď sa niekedy v našich dňoch objaví únava. Spoliehame sa na Máriinu prítomnosť: ona vedela, ako žiť v bdelom očakávaní počas mesiacov Pánovho tehotenstva, a ona bude vedieť, ako nás udržať bdelych a

radostných, začínajúc vždy znova,
keď to bude potrebné, až do príchodu
nášho Ježiša.

[1] *Rímsky misál*, Prvá adventná
nedela, modlitba dňa.

[2] Svätý Josemaría, *En diálogo con el
Señor*, historicko-kritická edícia, s.
143.

[3] Fernando Ocáriz, *Luz para ver,
fuerza para querer*, ABC, 18-IX-2018.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/prva-
adventna-nedela-cyklus-c/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/prva-adventna-nedela-cyklus-c/) (09.08.2025)